ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Η «ΕΛΛΗΝΙΚΗ»

Τὸ αἴτημα, τὸ ὁποῖον διετύπωσεν ἡ «Ἑλληνική» ἀτμοπλοΐα, ὅπως ἀνατίθενται καὶ εἰς αὐτὴν φορτώσεις σταφίδος, πρέπει νὰ ἐπισύρῃ καὶ τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως. Ὅταν καταβάλλεται τόση προσπάθεια ἵνα προσελκυσθοῦν εἰς τὴν κυανόλευκον οἱ Ἕλληνες ἐφοπλισταὶ μὲ τὰς ἡμαίας τοῦ Παναμᾶ, τῆς Λιβερίας καὶ τῆς Μαϊμουδίας, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ παραγκωνίζωνται ἐφοπλισταὶ μὲ ἀδιάλλακτον ἐθνικὴν συνείδησιν, ὅπως ὁ Καλλιμανόπουλος, ὁ ὁποῖος ἔχει τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν εἰς ὅλα τὰ βαπόρια του ἀνέκαθεν καὶ ἄλλα πρόκειται τώρα νὰ ναυπηγήσῃ. Πρέπει νὰ τεθοῦν ὅροι εἰς τὰς ἐμπορικὰς συμβάσεις ὑπὲρ αὐτῆς τῆς πράγματι Ἑλληνικῆς ἑταιρίας.

ΤΟ ΝΑΤΟ ΚΑΙ Η ΡΩΣΣΙΑ

Κατὰ τελευταίαν συνομιλίαν του μὲ τὸν Ρῶσσον πρεσβευτήν, ὁ κ. Παπανδρέου ἔθεσεν ἐπιγραμματικῶς τὸ θέμα τῶν σχέσεων τῆς Ἑλλάδος μὲ τὴν Ρωσσίαν καὶ τὸ ΝΑΤΟ.

«Δύο μεγάλα ζητήματα δεσπόζουν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν πολιτικήν: Ἡ ἄμυνα καὶ τὸ Κυπριακόν, καὶ ἐὰν ἀπόμη δεχθῶμεν ὅτι θέμα ἀμύνης δὲν ὑφίσταται, κατόπιν τῆς τροπῆς τῶν διεθνῶν πραγμάτων, τὸ ΝΑΤΟ χρειάζεται εἰς τὴν Ἑλλάδα χάριν τῆς Κύπρου. Πέστε μου — εἶπεν εἰς τὸν κ. Σεργκέγιεφ — μίαν μόνην περίπτωσιν ποὺ ἡ ἀποχώρησίς μας ἀπὸ τὸ ΝΑΤΟ θὰ προώθει τὴν λύσιν τοῦ Κυπριακοῦ. Δὲν ὑπάρχει, διότι σεῖς, οἱ ἀνατολικοί, ὑποστηρίζετε τὴν αὐτοδιάθεσιν τῆς Κύπρου ὁπωσδήποτε. Ἐνῶ πολλοὶ ἐκ τῶν Δυτικῶν ἐξαρτοῦν τὴν στάσιν των ἐκ τῶν ἀμυντικῶν των συμφερόντων, καὶ ἂν ἐφεύγαμεν ἀπὸ τὸ ΝΑΤΟ, θὰ ἐχάνομεν φίλους ἐκ δυσμῶν, ἐνῶ δὲν χάνομεν ἐξ ἀνατολῶν παραμένοντες, ὥστε, πρέπει νὰ μείνωμεν διὰ νὰ διαβρώσωμεν ἐπιτυχέστερον τὴν ἰμπεριαλιστικὴν ἀντίδρασιν...».

Ὁ κ. Σεργκέγιεφ ἠναγκάσθη νὰ παραδεχθῇ τὴν λογικὴν τῶν ἐπιχειρημάτων. Λίαν ἐπίκαιρος ἡ συζήτησις αὕτη ἐν ὄψει τῆς ἀφίξεως τοῦ κ. Σεπίλωφ.

ΔΗΜΟΣΙΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ

Θὰ γίνῃ ἀπογραφὴ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων! Φαντάσθητε ποίαν εἰκόνα δίδει καὶ μόνη αὐτὴ ἡ εἴδησις διὰ τὸ Κράτος, τὸ ὁποῖον δὲν γνωρίζει τί ὑπαλλήλους ἔχει...

ΠΕΡΙ ΕΤΕΡΟΔΙΚΙΑΣ

Διὰ τὴν ἑτεροδικίαν, τὸ ζήτημα δὲν εἶναι, ὦ, ἰσχυρίζονται μερικαὶ ἐφημερίδες, ποία πολιτικὴ μερὶς τὴν ἀπεδέχθη εἰς ἐποχὴν κρίσιμον διὰ τὴν ἐθνικὴν ὑπόστασιν — παπᾶς κρεμάμενος ἔγραφε κι' ἀπόγραφε — ἀλλὰ διατί ἐπέρασαν 7 μῆνες ἄνευ ἀποτελέσματος, ἀπὸ τότε ποὺ ἡ Κυβέρνησις ἀνήγγειλε τὴν ἀπόφασιν περὶ καταργήσεως — ὅπου δὲν θέλει νὰ ζυμώσῃ... 7 μῆνες κοσκινίζει...

ΤΑ ΚΟΤΤΟΠΟΥΛΑ

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας, ὁ ὁποῖος ἐπικρίνει τὴν κατανάλωσιν διὰ τὴν προτίμησιν ξένων ἀγροτικῶν προϊόντων, καλὰ θὰ ἔκαμνεν ἐὰν ἐπρόσεχεν εἰς Ἀθήνας τὰ κοτσόπουλα ποὺ ἔρχονται ἀπὸ τὴν Πολωνίαν — θαυμάσια μαδημένα, ὡραιότατα σουσουασμένα εἰς κιβώτια, πάχε ἀ καὶ φθηνά. Διατί νὰ μὴ τὰ προτιμοῦν οἱ καταναλωταὶ ἀπὸ τὰ ντόπια, τὰ ὁποῖα πωλοῦνται μπουχωμένα μὲ ἀραποσίτι καὶ μὲ ὅλας τὰς ἀκαθαρσίας; Πρέπει νὰ συγχρονισθῶμε.!

«ΠΑΓΩΜΕΝΑΙ»

Ἀγαπητὴ «Ἡμέρα»,

Δὲν εὑρίσκω ὀρθὸν νὰ ὀπαχθοῦν εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἐπιχειρήσεων, αἱ ὁποῖαι ἔφαγαν τὸ σχέδιον Μάρσαλ, καὶ ἐκεῖναι αἱ ὁποῖαι, ἁπλῶς, καθυστεροῦν ὀφειλὰς εἰς ἀσφαλιστικὰ ταμεῖα. Τοιαῦται καθυστερήσεις, ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ κακὴ πίστις, ἔχουν τὴν μορφὴν ὄχι πιστοδοτήσεως, ἀλλὰ ἐπιδοτήσεως πρὸς ἐπιβίωσιν. Θὰ ἔπρεπε συνεπῶς — ἐπειδή, βεβαίως, δὲν δύναται νὰ συνεχισθῇ ἡ κατάστασις αὐτή — νὰ, ἐξετασθῇ κατὰ πόσον εἶναι δυνατὸν νὰ ἐλαφρυνθοῦν τὰ σχετικὰ ὑπέρογκα βάρη, ὥστε νὰ μὴ «παγώσουν» αἱ ὀφειλαί, οὔτε νὰ κλείνουν ἐπιχειρήσεις μόνον διὰ καθυστέρησιν ἀσφαλίστρων.

Ἂς μελετήσουν οἱ ἁρμόδιοι τὸ θέμα, διὰ νὰ μὴ πολλαπλασιασθοῦν αἱ ἐριουργίαι Ἀναστασοπούλου.

Μετὰ τιμῆς
Β. Ξ.

Ἐπαγγελματίας

ΧΑΡΤΟΒΑΣΙΛΕΙΟΝ

Εἰς τὸ Τεχνικὸν Ἐπιμελητήριον ὁ μηχανικὸς κ. Ζησάκης ὑπεστήριξε τὴν ἄποψιν ὅτι «μολονότι ἡ Ἑλλὰς θεωρεῖται χαρτοβασίλειον, ἔχει ἀναλογικῶς πολὺ μικροτέραν κατανάλωσιν χάρτου ἀπὸ πᾶσαν ἄλλην Εὐρωπαϊκὴν χώραν». Ἀλλά, ἡ Ἑλλὰς ὑστερεῖ — πράγματι — εἰς κατανάλωσιν χάρτου μόνον προκειμένου διὰ μορφωτικὰ κλπ βιβλία. Διὰ τὴν ἐπαφὴν πολίτου καὶ Κράτους δὲν ὑστερεῖ εἰς κατανάλωσιν χάρτου. Ἑπομένως, τὸ χαρτοβασίλειον ὑπάρχει!

Ἀρχαιρεσίαι

— Συνδέσμου Τεχνιτῶν Μπετὸν Ἀρμέ.

Γενομένων ἀρχαιρεσιῶν τὴν 24ην τρέχ. μηνὸς ἐξελέγησαν οἱ κάτωθι: Πρόεδρος Κολάρας Ἀνδρ., ἀντιπρόεδρος Βαλῆς Βασίλειος, γεν. γραμματεὺς Σουρμελῆς Δημ. Ταμίας Εὐθυμιάδης Κων)νος, σύμβουλοι: Κεφαλίδης Γρηγ. Γεραλῆς Κων. Ἀθανασίου Γεώργ.

(Ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπή)

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ "ΗΜΕΡΑΝ,,

Η ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΟΥ ΦΡΟΥΡΙΟΥ ΜΑΣ

Ἀγαπητὴ «Ἡμέρα»,

Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸ διατυπώνονται διάφορες γνῶμες καὶ ἰδέες γιὰ τὴν τουριστικὴ ἀξιοποίηση τοῦ Φρουρίου. Δυστυχῶς εἶτε ὁ Δῆμος, εἶτε ἡ Ἐπιτροπὴ Τουρισμοῦ δίδουν προσοχὴ σ' αὐτὲς τὶς ὑποδείξεις. Κάθε τόπος ἔχει ἕνα ἰδιαίτερο χαρακτηριστικό, ἕνα ἰδιότυπο καὶ ξέχωρο γνώρισμα σὰν σημάδι του, σχετικὰ μὲ τὴν ἱστορία του, τὶς φυσικὲς ἀλλοιώσεις του, καὶ τὴ γεωγραφική του θέση.

Πολλὲς φορὲς αὐτὸ τὸ ἴδιο δὲν ἔχει μόνο του τὴν ὀμορφιά, τὴν χρησιμότητα, κι' ὅλα τ' ἄλλα στοιχεῖα ποὺ κινοῦν τὴν περιέργεια, ἐξάπτουν τὴ φαντασία καὶ συγκινοῦν τὸν παρατηρὸ καὶ τὸν ἐπισκέπτη. Σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο ἔρχεται λοιπὸν ἐνισχυτικὰ ὁ τουρισμὸς ποὺ ἀναπτύσσοντας κάθε βασικὸ στοιχεῖο εἴτε ὄμορφο καὶ καλὸ εἶναι εἴτε ἱστορικό, λαογραφικὸ ἢ καὶ ἐπιστημονικό.

Τὸ Φρούριο τῆς Πάτρας, ὅμως, ἔχει μεγάλη καὶ πολλαπλῆ ἀξία. Σὰν ὀμορφιά, βρίσκεται ψηλά, ἔχοντας στὰ πόδια του ὅλη τὴν πόλη, ἐῶ πέρα ἡ γκρίζα γραμμὴ τοῦ Πατραϊκοῦ χαρίζει στὸ μάτι μιὰ ἀσύγκριτη ζωγραφιά. Σὰν ἱστορικὴ τοποθεσία θυμίζει λαμπρὲς σελίδες τοῦ περίλαμπρου δ'ου τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Καὶ τὸ κυριώτερο, εἶναι τὸ ὀγιεινότερο μέρος τῆς περιοχῆς χωρὶς νὰ βρίσκεται μακρυὰ ἀπ' τὴ πόλη.

Σήμερα στὸ Φρούριο ὑπάρχει ἕνα φυτώριο τοῦ Δήμου, καὶ κάθε ἐθνικὴ ἑορτὴ ὑψώνεται παντηγυρικὰ ἡ Σημαία, ἐνῶ θὰ μποροῦσαν πολλὰ νὰ γίνουν γιὰ τὴν ἀξιοποίησί του.

Πρῶτα—πρῶτα νὰ γίνῃ ἕνα μικρὸ καφενεῖο, μὲ παράταση τῆς ὥρας τοῦ κλεισίματος καὶ νὰ μένῃ τὸ Φρούριο ἀνοιχτὸ μέχρι τὸ πρωΐ, ὅταν εἶναι πανσέληνος, ὅπως γίνεται στὴν Ἀκρόπολη τῶν Ἀθηνῶν. Σὲ ὅσους προβάλουν ἄρνηση στὴν ὑπόδειξη αὐτὴ γιὰ ὡρισμέ ους λόγους, μπορεῖ κανεὶς ν' ἀπαντήσῃ, ὅτι ἡ Ἀστυνομία εἶναι ἱκανὴ νὰ ἀποτρέψῃ κάθε ἐκπροπή. Ἔπειτα ὅταν ἔρχονται ξένοι θὰ ἔπρεπε νὰ διατίθενται λεωφορεῖα γιὰ τὴν ἐπίσκεψη τοῦ Φρουρίου μὲ ξενάγηση. Μποροῦσε ἀκόμη νὰ γίνωνται στὸ Φρούριο κατὰ δεκαπενθήμερα βραδυνὲς συναυλίες ἀπὸ τὴ μουσικὴ τοῦ Δήμου καὶ μὲ τὴν συνεργασία χορωδιῶν, σὰν τὶς λαϊκὲς συνουλίες τοῦ Κοτζᾶ στὶς συνοικίες τῶν Ἀθηνῶν ποὺ τόση ἐπιτυχία εἶχαν τότε.

Ὑπάρχουν πολλοὶ τρόποι ν' ἀξιοποιηθῇ ὡς πνεύμων τῆς πόλεως, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τουριστικὴ πλευρὰ τὸ Φρούριο. Οἱ ἁρμόδιοι ἂς μελετήσουν σοβαρὰ τὸ θέμα.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΠΡΑΤΣΙΚΑΣ

Προσλήψεις ἀνέργων

Ἀνεφέρθησαν χθὲς ἁρμοδίως 25 προσλήψεις ἀνέργων καὶ 18 ἀπολύσεις ἐργαζομένων.

ΕΝΑ ΑΤΟΜΙΚΟ ΚΑΤΑΔΙΩΚΤΙΚΟ

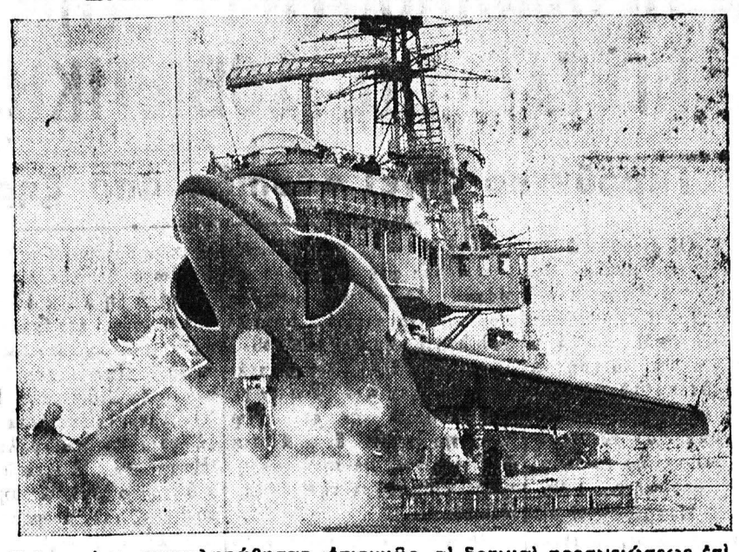

Τελευταίως συνεπληρώθησαν ἐπιτυχῶς αἱ δοκιμαὶ προσγειώσεως ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τοῦ νεωτάτου ἀεροπλανοφόρου τοῦ βρετανικοῦ στόλου «Ἄρκ Ρόαγιαλ» (46.000 τόννων) τοῦ νέου ἀτομικοῦ καταδιωκτικοῦ ἀεροπλάνου τῆς Βρετανίας Βίκερς—Ἄρμστρονγκ Ν. 113. Εἰς τὴν φωτογραφίαν φαίνεται τὸ ἀεροπλάνον ἕτοιμο νὰ ἐξακοντισθῇ διὰ τοῦ καταπέλτου. Τὸ Ν. 113 ἐξετέλεσεν ἐπίσης πολλὰς ἀπογειώσεις χωρὶς τὴν βοήθειαν τοῦ καταπέλτου.

ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΕΣ

ΔΗΜΗΤΡΙ ΣΕΠΙΛΩΦ

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΣΤΑΔΙΟΔΡΟΜΙΑ ΤΟΥ

Ὁ Δημήτρι Σεπίλωφ, ὁ ὁποῖος ἀφίριον φθάνει εἰς Ἀθήνας, ἐγεννήθη τὸ 1905. Ὁ πατήρ του ἦτο ἐργάτης—τορνατόρος. Τὸ 1926 ἀπεφοίτησε ἀπὸ τὸ κρατικὸν πανεπιστήμιον τῆς Μόσχας καὶ διωρίσθη εἰσαγγελεὺς τοῦ ἀνωτάτου δικαστηρίου τῆς αὐτονόμου δημοκρατίας τῆς Γιακουτίας. Τὸν ἴδιο χρόνο ὁ Σεπίλωφ ἔγινε μέλος τοῦ Κομμουνιστικοῦ κόμματος. Τὰ ἔτη 1928—1929 εἰργάσθη ὡς πρῶτος βοηθὸς τοῦ εἰσαγγελέως τῶν Δυτικῶν περιφερειῶν, τὰ ἔτη 1929—1930 ἦτο ἀνώτερος ὑπάλληλος τοῦ Ἰνστιτούτου τῆς τεχνικῆς διευθύνσεως τοῦ Λαϊκοῦ Ἐπιτροπάτου τοῦ Ἔργατο—Ἀγροτικοῦ Ἐλέγχου. Ἀπὸ τοῦ 1931 μέχρι τοῦ 1933 ὁ Σεπίλωφ ἐσπούδασε εἰς τὸ Ἀγροτικὸν Ἰνστιτοῦτον. Ταυτοχρόνως ἦτο ἐπιστημονικὸς συντάκτης τοῦ ἀγροτικοῦ τμήματος τῆς Μεγάλης Σοβιετικῆς Ἐγκυκλοπαιδείας καὶ καθηγητὴς τῆς πολιτικῆς οἰκονομίας εἰς τὸ Ἀγροτικὸν Παιδαγωγικὸν Ἰνστιτοῦτον τῆς Ἀκαδημίας Τιμιριάζεφ. Τὸ 1933 ὁ Σεπίλωφ ἀπεστάλη ὡς διευθυντὴς τοῦ πολιτικοῦ τμήματος τοῦ κρατικοῦ ἀγροκτήματος τῆς περιοχῆς Τσουλίμ, τῆς περιφερείας τῆς Δυτικῆς Σιβηρίας, ὅπου εἰργάσθη μέχρι τοῦ 1935. Ἀπὸ τοῦ 1935 μέχρι τοῦ 1937 ὁ Σεπίλωφ εἰργάσθη εἰς τὸν μηχανισμὸν τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Κομμουνιστικοῦ κόμματος τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως ὡς ἀναπληρωτὴς τοῦ διευθυντοῦ τοῦ τμήματος τῶν ἐργατικῶν ἐπιστημῶν. Ταυτοχρόνως ὁ Σεπίλωφ ἐδίδασκε πολιτικὴν οἰκονομίαν εἰς τὸ Ἀγροτικὸν Ἰνστιτοῦτον τῶν καθηγητῶν. Ἀπὸ τοῦ 1937 μέχρι τοῦ 1941 ὁ Σεπίλωφ εἰργάσθη εἰς τὴν Ἀκαδημίαν Ἐπιστημῶν ὡς διευθυντὴς τοῦ τομέως τῆς ἀγροτικῆς οἰκονομίας καὶ ὡς ἐπιστημονικὸς γραμματεὺς τοῦ Ἰνστιτούτου οἰκονομικῶν ἐπιστημῶν. Ταυτοχρόνως ἐδίδασκε πολιτικὴν οἰκονομίαν εἰς τὴν Ἀνωτάτην σχολὴν τοῦ κόμματος καὶ εἰς τὸ Ἰνστιτοῦτον τοῦ Σοβιετικοῦ συνεταιρισμοῦ ἐμπορίου τῆς Μόσχας, ἦτο δὲ συνεργάτης τοῦ περιοδικοῦ τῆς Ἀκαδημίας Ἐπιστημῶν τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως «Τὰ οἰκονομικὰ προβλήματα». Τὸ 1938 ἀπενεμήθη εἰς τὸν Σεπίλωφ ὁ τίτλος τοῦ καθηγητοῦ τῆς πολιτικῆς οἰκονομίας. Ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν τοῦ τελευταίου παγκοσμίου πολέμου, ὁ Σεπίλωφ κατετάγη ἐθελοντὴς καὶ μετέβη εἰς τὸ μέτωπον. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦ πολέμου εὑρίσκετο ἀδιαλείπτως εἰς τὰς γραμμὰς τοῦ μαχομένου στρατοῦ, ἐργαζόμενος εἰς τὸν πολιτικὸν τομέα. Κατὰ τὰ τελευταῖα δύο ἔτη τοῦ πολέμου ἦτο μέλος τοῦ Πολεμικοῦ Συμβουλίου τῆς 4ης στρατιᾶς τῆς φρουρᾶς. Τὸ 1946 ὁ Σεπίλωφ διωρίσθη ἀναπληρωτὴς τοῦ διευθυντοῦ τῆς Διευθύνσεως τῆς προπαγάνδας καὶ διαφωτίσεως τῆς Ἀνωτάτης Πολιτικῆς Διοικήσεως τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως. Κατὰ τὰ ἔτη 1946 καὶ 1947 εἰργάσθη ὡς συντάκτης τῆς ἐφημερίδος «Πράβδα» εἰς τὸν τομέα τῆς προπαγάνδας. Συγχρόνως ἦτο καθηγητὴς τῆς πολιτικῆς οἰκονομίας τῆς Ἀκαδημίας κοινωνικῶν ἐπιστημῶν καὶ τῆς στρατιωτικῆς πολιτικῆς ἀκαδημίας «Λένιν». Ἀπὸ τοῦ 1947 μέχρι τοῦ 1952 ὁ Σεπίλωφ εἰργάσθη εἰς τὸν μηχανισμὸν τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Κ.Κ., ὡς ἀναπληρωτὴς τοῦ διευθυντοῦ τῆς Διευθύνσεως προπαγάνδας καὶ διαφωτίσεως, καὶ κατόπιν ὡς διευθυντὴς τοῦ αὐτοῦ τμήματος. Κατὰ τὴν διάρκειαν ὡρισμένων ἐτῶν εἰργάσθη ὡς ἀρχισυντάκτης τῆς ἐφημερίδος «Πράβδα».

Τὸ 1950 καὶ τὸ 1954 ὁ Σεπίλωφ ἐξελέγη βουλευτὴς τοῦ Ἀνωτάτου Σοβιέτ.

Τὸ 1954 ἐξελέγη πρόεδρος τῆς ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων ἐπιτροπῆς τοῦ Σοβιὲτ τῶν Ἐθνικοτήτων. Τὸν Ἰούλιον τοῦ 1955 ἐξελέγη πρόεδρος τῆς κοινοβουλευτικῆς ὁμάδος τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως. Ἐπεσκέφθη τὴν Κίναν καὶ τὴν Γιουγκοσλαβίαν, τὸ δὲ θέρος τοῦ 1955 κατόπιν προσκλήσεως τῆς αὐγουστιακῆς κυβερνήσεως ἐπεσκέφθη τὸ Κάϊρον.

Τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1953 ὁ Σεπίλωφ ἐξελέγη ἀντεπιστέλλον μέλος τῆς Ἀκαδημίας Ἐπιστημῶν τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως.

Κατὰ τὸ 19ον συνέδριον τοῦ ΚΚΣΕ ὁ Σεπίλωφ ἐξελέγη μέλος τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ κόμματος. Κατὰ τὸ 20ὸν συνέδριον ἐκλέγεται ἐκ νέου μέλος τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς. Μετὰ τὸν τερματισμὸν τοῦ 20οῦ συνεδρίου εἰς τὴν συνεδρίασιν τῆς ὁλομελείας τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς ἐξελέγη ὑποψήφιον μέλος τοῦ Προεδρείου καὶ Γραμματεὺς τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ΚΚΣΕ.

Ὁ Σεπίλωφ ἐτιμήθη μὲ τὸ παράσημον Λένιν καὶ ἄλλας τιμητικὰς διακρίσεις ὡς καὶ μὲ πολλὰ πολεμικὰ μετάλλια.

ΧΑΒΙΡΟΒ
Η ΠΟΛΙΣ ΤΩΝ ΤΣΕΧΩΝ ΑΝΘΡΑΚΩΡΥΧΩΝ

ΠΡΑΓΑ. (Ἰδ. Ὑπ.). Κατὰ τὰ τελευταῖα πέντε ἔτη, ἄρχισε ν' ἀναφαίνεται εἰς τοὺς πρόποδας τῶν Μπεσκίντες, ἀνατολικῶς τῆς Ὀστράβα, μία εὐάερος καὶ εὐήλιος πόλις διὰ τὰς χιλιάδας τῶν ἐργαζομένων οἱ ὁποῖοι ἔσπευδαν πρὸς τὴν «λιτσάλινη καρδιὰ» τῆς Τσεχοσλοβακίας, ἐλκυόμενοι ἀπὸ τὸ μεγαλεῶδες ἔργον καὶ τὴν γιγαντιαίαν προσπάθειαν τῆς τσεχοσλοβακικῆς βιομηχανίας. Ἡ νέα πόλις ἐπροικίσθη μὲ τὸ ὄνομα τὸ ὁποῖον πραγματικῶς τῆς ἄξιζε—Χάβιροβ (πόλις τῶν ἀνθρακορύχων). Ἐγεννήθη ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῶν δήμων Σένοβ, Σούμπαρκ καὶ Μπλουντοβίτσε. Ὁ πυρὴν τῆς πόλεως, εὑρίσκεται εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Μπλουντοβίτσε ὅπου ἐκτίσθησαν περισσότερα ἀπὸ 2 200 σύγχρονα διαμερίσματα. Σήμερον, ἀν καὶ δὲν ἐπραγματοποιήθη οὔτε τὸ ἥμισυ μέρος τῶν σχεδίων οἰκοδομήσεώς της, ἡ Χάβιροβ ἔχει 20 000 κατοίκους: ἀνθρακωρύχους, μεταλλωρύχους, ἐργάτας μεταλλουργικῆς καὶ χημικῆς βιομηχανίας καὶ ὑπολογίζεται ὅτι μετὰ δέκα ἔτη θὰ ἔχῃ 65.000 κατοίκους.

Ἔχουν ἤδη ἀνεγερθῆ νέα συγκροτήματα ἀκινήτων μὲ εὐρύχωρα καὶ ἄνετα διαμερίσματα. Μεταξὺ τῶν κατοικιῶν ὑπάρχουν πάρκα καὶ παιδικοὶ κῆποι. Ἡ πόλις θὰ ἔχῃ τὸ θέατρόν της ἐφωδιασμένον μὲ ὅλα τὰ σύγχρονα μέσα, πολυάριθμα κέντρα ἀναψυχῆς μὲ μεγάλας αἰθούσας συναυλιῶν καὶ ἐκθέσεων. Ἡ Χάβιροβ θὰ ἔχῃ ἐπίσης κινηματογράφους, σχολεῖα, νοσοκομεῖα καὶ ἄλλα ἱδρύματα τὰ ὁποῖα θὰ τὴν καθιστοῦν μίαν πόλιν, ἡ ὁποία πραγματικῶς θὰ προσφέρῃ μία εὐχάριστον ζωὴν εἰς τοὺς κατοίκους της.

Ὕστερα ἀπὸ ὀλίγα ἔτη, οἱ λευκοὶ τοῖχοι τῆς Χάβιροβ θὰ ἀντανακλῶνται εἰς τὰ ὕδατα μιᾶς τεχνητῆς λίμνης, ἡ ὁποία θὰ ἐφοδιάζεται ἀπὸ τὸ φράγμα τῆς Ζερμανίτσε. Εἰς τὰς ὄχθας της θὰ δημιουργηθῇ μέγα πάρκον μὲ ἐκπολιτιστικὰ καὶ ψυχαγωγικὰ κέντρα καὶ τὸ μέρος τοῦ δάσους τὸ ὁποῖον φθάνει μέχρι τὴν πόλιν θὰ μετασχηματισθῇ εἰς ἄλσος. Γύρω ἀπὸ τὴν πόλιν θὰ εἶναι χάρμα ὀφθαλμῶν οἱ ποικιλόχρωμοι τάπητες τῶν λειβαδιῶν μὲ τὰ διαμάντια—λιμνοῦλες αἱ ὁποῖαι θὰ λάμπουν. Ἡ Χάβιροβ θὰ εἶναι ἡ πόλις τοῦ πρασίνου, στόλισμα τῆς κοιλάδος τοῦ Ὀστράβα καὶ σύμβολον τῆς σοσιαλιστικῆς οἰκοδομήσεως.

Ὁ κ. Δήμαρχος

Ὁ Δήμαρχος κ. Β. Ροῦφος ἀδιαθετῶν, οἰκουρεῖ.

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

Πρόσκλησις

Προσκαλοῦμεν ἅπαντα τὰ μέλη τοῦ Διηγορικοῦ Συλλόγου Πατρῶν ὅπως αὔριον Πέμπτην καὶ ὥραν 10 π.μ. προσέλθωσιν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Πρωτοδικείου Πατρῶν πρὸς συνέχισιν τῆς διακοπείσης ἐλλείψει χρόνου γενικῆς συνελεύσεως τῆς 23 τ.μ.

Ὁ Πρόεδρος
Ἀνδρ. Λαμπρόπουλος
Ὁ Γεν. Γραμματεὺς ἀ.ἀ.
Νικ. Καπλανίδης

Πρόσκλησις
Γενικῆς συνελεύσεως

—Ἀθλητικοῦ καὶ ποδοσφαιρικοῦ συλλόγου «Ἀχιλλεὺς».

Καλοῦνται ἅπαντα τὰ μέλη τοῦ ἀνωτέρω συλλόγου ὅπως προσέλθουν εἰς ἔκτακτον γενικὴν συνέλευσιν σήμερον Τετάρτην καὶ ὥραν 8 30 μ.μ. εἰς τὰ γραφεῖα αὐτοῦ ὁδὸς Ρήγα Φερραίου καὶ Βίλελμιν μὲ θέματα: Ἐκλογὴ ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς καὶ διάφοροι ἀνακοινώσεις.

Ὁ πρόεδρος
Λ. Σταυρόπουλος
Ὁ γεν. γραμματεὺς
Βασ. Πλιάκος

ΤΟ ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ ΤΗΣ "ΗΜΕΡΑΣ,,

Ἡ ἀποτυχία τοῦ θεσμοῦ τῶν συλλογικῶν συμβάσεων

Πῶς ἐτάφησαν τὰ ἐργατικὰ ζητήματα

ΤΙ ΑΞΙΟΥΝ ΟΙ ΕΡΓΑΤΟΥΠΑΛΛΗΛΟΙ

Συμπληρώθηκε ἕνας χρόνος ἀπὸ τότε ποὺ δημοσιεύθηκε ὁ γνωστὸς νόμος 3239 τῶν Συλλογικῶν Συμβάσεων.

Πολλοὶ ἐργάτες καὶ ἐργατικὲς ὀργανώσεις, πίστιψαν σιὰ σοβαρὰ καὶ μὲ μεγάλη ἱκανοποίησι καὶ ἀνακούφισί τους, ὅτι κάθε διαφορά, μεταξὺ ἐργασίας καὶ κεφαλαίου, θὰ εὕρισκε πλέον τὴν ὁριστικήν της τακτοποίησιν. Ἀλλὰ περασε ἕνας χρόνος καὶ κατεφάνη καὶ ὁμολογεῖται παρὰ πάντων ὅτι ὁ θεσμὸς τῶν Συλλογικῶν Συμβάσεων ἀπέτυχε παταγωδῶς, τόσον εἰς τὰς ἀπευθείας διαπραγματεύσεις μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν, ὅσον καὶ εἰς τὴν ἐκδίκασιν εἰς τὰ Διαιτητικὰ Δικαστήρια, εἰς τὰ ὁποῖα συνεζητήθησαν αἱ βασικώτεραι κλαδικαὶ συμβάσεις, χωρὶς νὰ κατασταθῇ δυνατὴ ἡ λῆψις ἀποφάσεων.

Εἶναι ὅμως κάπως παρήγορον, ὅτι ἔστω καὶ μετὰ ἕνα χρόνο, ἐργατικαὶ ὀργανώσεις καὶ ἐργατικὰ στελέχη, παραδέχονται καὶ ὁμολογοῦν ὅτι ἡ κυβέρνησις ἔθαψε τὰς συλλογικὰς συμβάσεις. Καὶ μαζὶ μὲ τὰς συλλογικὰς συμβάσεις, ὑπὸ τὰς ἐδολογίας τῆς κυβερνήσεως καὶ τοὺς καγχασμοὺς τοῦ μεγάλου κεφαλαίου, ἐτάφησαν τὰ ἐργατοϋπαλληλικὰ ζητήματα.

Ἡ κυβέρνησις ἔχουσα ἀνόμους πολιτικο—οἰκονομικοὺς δεσμοὺς μὲ τὸ μεγάλο κεφάλαιο, ἵσταται πρὸ τοῦ μεγάλου δράματος τῶν ἐργαζομένων, χωρὶς σκέψιν, χωρὶς θάρρος, χωρὶς ἀντίληψιν τῆς τραγικῆς πραγματικότητος καὶ πρὸ παντὸς ἀνίσχυρος νὰ πράξῃ τί, ὑπὲρ τῶν ἐργαζομένων, περιβαλλομένη ἀπὸ τὰ πλοκάμια τῆς πλουτοκρατίας, ἡ ὁποία εἰς τὰς δικαίας διεκδικήσεις τῶν ἐργαζομένων ἐντιτάσσει τὸν ἀνύπαρκτον μπαμπούλαν τοῦ πληθωρισμοῦ.

Οἱ ἐργάτες καὶ ὑπάλληλοι ἔχουν ὑπομονὴν καὶ ἀντοχήν, διότι ἐμφοροῦνται ἀπὸ ἀγάπην πρὸς τὸ Ἔθνος, σεβασμὸν πρὸς τοὺς νόμους, προσήλωσιν εἰς τὴν τάξιν. Ἀλλὰ ἡ ἀντοχὴ καὶ ἡ ὑπομονὴ των ἔχει ὅριον, τὰ ὁποῖα κινδυνεύουν νὰ διαρραγοῦν.

Οἱ Ἕλληνες ἐργάτες, στυλοβάται τῆς ἐθνικῆς μας οἰκονομίας, δὲν διεκδικοῦν παρὰ τὴν δικαίαν ἀνταμοιβὴν τοῦ μόχθου των, ἀλλ' ἀντὶ νὰ βροῦν κατανόησιν καὶ στοργὴν καὶ προστασίαν, ἀντιμετωπίζουν ἐχθρότητα, ἐμπαιγμὸν καὶ κατατρεγμόν. Οὕτω ἐξωθοῦνται ἀπὸ τὸ κράτος καὶ ἀπὸ τὴν ἀκόρεστον κεφαλαιοκρατίαν, ποὺ θησαυρίζει ἀπὸ τὸν ἱδρῶτα τῶν ἐργατῶν εἰς ἕνα σκληρὸν καὶ ἀδιάκοπον ἀγῶνα.

Τὰ αἰτήματα τῆς ἐργατοϋπαλληλικῆς τάξεως, καθορίζονται σαφῶς ἀπὸ τὴν κατάστασιν ποὺ σήμερον ἐπικρατεῖ εἰς τὴν χώραν μας καὶ δύνανται νὰ συνοψισθοῦν ὡς ἑξῆς εἰς γενικὰς γραμμάς:

1) Ἄμεσος καὶ πλήρης τιμαριθμικὴ ἀναπροσαρμογὴ μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων, ἐπὶ κατωτάτης βάσεως 2.400 δραχμῶν μηνιαίου εἰσοδήματος διὰ κάθε ἐργαζόμενον.

2) Ἐπαναφορὰ τοῦ νόμου 2222 περὶ ἐλέγχου ἀπολύσεων.

3) Ἀναδιοργάνωσις τοῦ θεσμοῦ τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, ἐπὶ βάσεως ἐξυπηρετούσης τόσον τοὺς ἠσφαλισμένους, ὅσον καὶ τοὺς σκοποὺς τοῦ θεσμοῦ.

4) Ἀναπροσαρμογὴ τῆς ἐργατικῆς νομοθεσίας, συμφώνως πρὸς τὴν ἑλληνικ